

Sygn. akt I NSK 45/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 kwietnia 2022 r. w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 marca 2021 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pismem z 10 sierpnia 2021 r. powód A. P. złożył skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 26 marca 2021 r., VII AGa [...]. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania, powołał się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, względnie oddalenie, oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, a zarazem doniosłe dla systemu prawa i nowe – w znaczeniu nierozwiązane dotąd w orzecznictwie. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz szczegółowego uzasadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; 26 września 2005 r., II PK 98/05; 10 stycznia 2019 r., I UK 503/17; 10 maja 2019 r., I CSK 627/18; 30 listopada 2020 r., IV CSK 363/20).

Skarżący sformułował w swojej skardze kasacyjnej zagadnienia, które uznaje za istotne, ale nie przedstawił ich uzasadnienia. Zamiast wyjaśnić, na czym polega doniosłość bądź nowość wymienionych przez niego zagadnień dla systemu prawa, skarżący skupił się na streszczeniu i zestawieniu stanowisk sądów pierwszej i drugiej instancji oraz na wskazaniu, że rozważane przez nich problemy są dla niego istotne. I tak, „Ze stanowiska Sądu Okręgowego w W. jednoznacznie wynika założenie, że nakładane przez organ koncesyjny w decyzji o udzieleniu koncesji obowiązki muszą być w treści decyzji wyrażone w sposób precyzyjny i skonkretyzowany”; „Ze stanowiska Sądu Apelacyjnego wynika natomiast, że zapisy decyzji o udzieleniu koncesji mogą zawierać w sobie klauzule generalne i sformułowania ocenne”; „Istotność tego zagadnienia najlepiej obrazuje treść zapisu koncesji, który miał rzekomo naruszyć powód”; „Sąd Okręgowy słusznie przyjął, że pkt 2.4.1. koncesji należy odczytywać łącznie z jej pkt 1”; „Tymczasem Sąd Apelacyjny w [...] przyjął w rzeczywistości, że istotne zmiany dotyczące wykonywanej działalności koncesjonowanej to takie, które zostaną następnie na etapie stosowania prawa uznane właśnie za istotne”.

To, że dane zagadnienie prawne jest istotne dla konkretnego skarżącego (strony postępowania), jak już podkreślono, nie oznacza, że stanowi ono istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Aby skutecznie sformułować wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej podstawie, konieczne jest wykazanie istotności zagadnienia nie tylko dla samej strony postępowania, ale również jego istotności dla systemu prawa. Skarżący w jednym

tylko miejscu wykroczył poza opis sporu, w którym uczestniczy, wskazując, że przedstawione przez niego zagadnienie „ma istotne znaczenie również w świetle najnowszego orzecznictwa Sądu Najwyższego, w tym w szczególności wyroku Sądu Najwyższego z 20 marca 2018 r., sygn. akt III SK 14/17”. Skarżący jednak nie wyjaśnił, dlaczego to orzeczenie ma istotne znaczenie – ograniczył się jedynie do zacytowania fragmentu tego wyroku, nie precyzując, w jaki sposób przytoczony cytat świadczy o występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, w szczególności na czym polega doniosłość bądź nowatorskość tego zagadnienia dla systemu prawa.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018, poz. 265).

a.s.